

Szerkesztőség és kiadó hivatal
 S. János utca SIMON-ház Kunz József ur
 kéréskedésével szemben.

HIRDETÉSENYEK.

Hirdetési pénzek és a kiadás körüli panaszok
 valamint a lap szelemi részét illető
 minden körülmények ideintéendők.

Hírmegjelölés levelek csak ismert kszektől
 fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
 A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.

Megjelen napokon t, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:	
Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Ot-hasábspeltisor egyszeri beiktatásáért 5kr
 Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
 Nyittdíj 4 hasábspeltisorért 20 kr.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
 újdonság sora 50 krajczár.

XIV. évfolyam 1887.

Debreczen. Szerda, szeptember 7.

174. szám.

Ferdinánd trónjának támasza.

Oroszország birtelen kilépése eddigi várakozó állásából, különösen pedig a portához küldött ama javasata, hogy egy török biztos kísérje el Ernroth orosz tábornokot Bulgáriába, nagy zavart támasztott a politikusok köreiben, kiknek nagy része már-már kikerülhetlennek vélte a keleti vihar kitörését.

A zavart növelték az egymást érő ellentétes hírek a porta magatartásáról, mely egyszer hízlegni látszott az orosz terveknek, más alkalommal megváltozott, mintha a portának szándoka volna az orosz diplomácia óhaját tüskönbokon át vakon követni.

S ma is ott állunk, hogy Ernroth tábornok Bulgáriába küldetése csak a szándok stádiumában van, a mennyiben a porta ebbe beleegyezését adta, ha az e tekintetben közvetítés: felkért német külügyi hivataltól kedvező válasz érkeznek, mi még mindig kétséges, annak dacára, hogy az utóbbi időben a német és orosz udvar közt oly mérvű közlekedés történt, mely az orosz követelésekre kedvezőnek mondható, azt hisszük, hogy vég megállapodás a császár és német császár e napokban végbemenő találkozására előtt, alig várható.

Feltéve, hogy a Bismarck válasza, csakugyan kedvező leend, még e miatt nem igen kell Ferdinándnak kétségbeesni, sőt e határozott színelvállomása csak előnyt nyújt a fejedelmnek, mert már most egész tisztán áll azzal, hogy kire számíthat, s azt is bizonyosan fogja tudni, hogy Angol- és Olaszország, valamint monarchiánk is teljes erővel fogják az orosz tervek ellen aktíva lépni.

A diplomácia véleményének ilyen megosztása képezi egyik támaszát Fer-

dinándnak, mert a berlini szerződés pontozatainak megváltoztatás okvetlen szükségessé teszi az összes nagy hatalmak egyetértését, s a szerződés pontjai egyet, len hatalomnak sem adnak jogot arra, hogy a beavatkozásra magánkülönös előjogokat követeljen; — még magának a portának sem, mely mint fölényes hatalom pedig első helyen van érdekelve, és kétségkívül némi előjogokkal bír is.

Ha a portának volna akkora bátorsága, mint joga a kezdeményezéshez, akkor elismerjük, hogy a bolgár trón csakhamar veszedelmesen aláaknázott lett volna, mert a ruméliai kormányzó kinevezése a berlini szerződés értelmében a portának elvitáztatlan joga levén, e joggal élve, a bolgár ügyeket annyira megzavarhatta volna, hogy a fegyveres beavatkozásra csakugyan meg lett volna a kellő alap, s ez esetben nagyon kérdésessé válik, vajon a bolgárok ellenállásával sarokba szorított porta nem kapott volna az alkalmon, hogy a segélyül ajánlt orosz csapatokat saját védelmére felhasználja?

Az igaz, hogy az orosz csapatok felhasználása okvetlen maga után vonna volna monarchiánk erélyesebb fellépését, de már a zavar meglelt volna, a mikor nem az képezte volna a kérdés tárgyát, hogy Ferdinánd legyen e a fejedelem, — hanem, hogy az orosz bent ne maradjon Bulgáriában, s így nagyon könnyen megeshetett vala, hogy egy mesterségesen támasztott belforradalom elseperte volna Ferdinánd trónját.

Szerencséje azonban Ferdinándnak, hogy a porta hagyományos féltékenységével és ingadozásával nem bír szakítani, s így bármennyire iparkodik is az orosz diplomácia hálójába keríteni, onnan mindig kisiklik, s mindig a berlini szerződésre

vonatkozó utalással, tulajdonképpen pedig azért, mert neki sokkal kevesebb félténi valója van Ferdinándtól, mint a most rettenetesen baráti ölegetésekkel kedveskedő orosz diplomáciától, melynek makacs kitartással folytatott küzdelme érthető sem volna, ha a török birodalmat illetőleg messzebb menő céljai nem lennének.

Legnagyobb szerencséje Ferdinándnak, hogy az erőszakoskodások a bolgár nemzetet, tömörülésre s egységes ellentállásra ösztönzik. A mennyire köz tudomású dolog az, hogy Bulgária erkölcsi élete nagyon a á van aknázva, s egy kis gyu anyag elégséges lehetne az állami élet összedöntésére, annyira elvitáztatlan, hogy a bolgárok egy két orsz pénzen megvásárolt kolompós kivételével valóságos iróznak Oroszország boldogításától s szabadulásukat egyes-egyedül abban találják, ha megváltott fejedelmük személye melé tömörülve közös erővel állanak a tolokodó utjába.

A mikor tehát maguknak a bolgároknak nem kell a muszka népboldogítás, a portának nem állhat érdekében az orosz tervek támogatásával saját maga alá vágni fat, a mint monarchiánk érdekei az ő érdekeivel homlok egyenest ellenkeznek. Ugyan melyikünknek jutna eszébe Ferdinánd trónra lépését ürügynek tartani arra, hogy az orosz törekvések sikerítését mi magunk eszközöljük?

Különb mint Sophiából értesülünk a bolgár kormány számolt minden eshetőséggel, s a legkomolyabban el van tökéltve minden idegen beavatkozás ellen nemesak tiltakozni, de egyuttal annak fegyveresen ellent is állni, de magáról Ferdinándról sem tételizhető fel, hogy a mikor fejedelemsége elfoglalásával akkora áldozatok hozott a kelet békéjének,

könnyedén hajlandó volna Bulgáriából távozni, s fejedelmi konakjába Erurothot bebecsátlni.

Aki oda betolakodik, ellenséggel találja magát szembe, még pedig olyan komoly ellenséggel, mely puskaport tart Európa békéje alá. No, hogy a diplomácia olyan könnyelnű legyen, hogy a háborút maga erőszakolja, azt himi alig lehet.

Az osztrák magyar vámcferencia
 tegnap reggel Bécsben összeült, hogy Ausztria Magyarország képviselőinek a küszöbön álló orosz szerződési tárgyalásokhoz szükséges utasításokat megállapítsa. Magyar részről a konferencia tanácskozásihoz Mihálovics János keresk. min. tanácsos és Andreanszky István b. pénzügyminiszteri oszt. tanácsos Bécsbe utaztak.

Külföld.

Vilmos császár és III. Sándor csár találkozására, melynek híre olyan nagy szenzációt keltett, nem fog végbe menni. Berlini officiózus lapok szerint a találkozás általában kilitásban sem lón véve s így szó sem lehet arról, hogy a terv megüszült volna. Egszerien föl sem merült az s minden e tárgyban forgalomba hozott hír a lapok kombinációja volt.

A német kabinet azonban tovább is a legnagyobb buzgalommal támogatja az orosz politikát, amint azt a Nordd. Allg. Ztg. tegnapi igen heves és igazságtalan kifakadásai Ferdinánd fejdelem ellen bizonyítják. A német lap annyira megy, hogy a fejedelmet mint Orleansi németellenes tervekkel gyauasztja, s őt, valamint miniszterait, újra forrásisan anatóma alá veti. Az oroszak bizalmatlansága Németország iránt azonban mindenek dacára sem akar oszladozni.

Pétervárt as egész sajtó a legnagyobb visszatetszéssel fogadja Bismarck „alkuszi fellépését”, melyre a szultán felkérte. — Az orosz lapok attól tartanak, hogy ez csak elhalasztja a megoldást, a mi közben Ferdinánd időt nyer uralmát megszilárdítani úgy, hogy akkor már csakugyan nem lesz többé lehetséges orosz tábornokot küldeni Szófiába.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

Szerelemhez.

Ragyogó rém szerelmenek
 Ujra feltűnt hajnala!
 Viszhangozók forró lelkeim
 Szenvedélyes vig dala!

Boldogságnak kéklő ege
 Gyujtd ki minden fényedet,
 Ragyogja be milliárd fény
 Boldoggá leit életemet!

Es ha lelke már nem állja,
 Kitor a boldogság árja,
 S ajkamra jön szép neved:
 A mindenség üdv-rivaja
 Összeolvya edes dalba,
 Legyen rá a felelet!

Mátray Lajos.

A keresztapa

Irta: Francois Coppée.

Matoussaint urat, a volt rövidáru-kereskedőt legenyhében szólva, nagyon kellemetlen meglepetés érte, akkor mikor egy szép estén szakácsnéja, a csinos Karolin, a csemege felszolgálása után lesütött szemekkel s a meghatározó remegő hangon közölte vele azt az elhatározást, hogy feleségül megy a kis lakatosmesterhez, a kinek a szomszéd utcában van az üzlete.

Van-e a világon kellemetlenebb dolog mint az ilyen eselédváltás. Aztán épen olyan emberről, a ki ötvenöt esztendő agglégényi szokásoknak a rabja. A tizenöt esztendő óta, miután Matoussaint ur tizenöt ezer frank évi jövedelemmel visszavonult az üzletől, a Beaumarchais boulevardon lévő csinos, kedves lakásban a legnagyobb kényelemmel vette magát körül. Karolina nyugalomba lépés napján állott be a szolgálatba s azóta mindig szorgalmas, há cselédje volt. S a mi fő,

rendkívül jó szakácsné volt az istenadta — Matoussaint ur szeretett jól enni — s az izletes, a szájból elomló tézstaneműeknek valóóságos remekei kerültek ki a kezei alól. Szóval valóságos kincs volt Karolin.

— Az istenért! gyermekem — ne kövessen el ostobaságokat — kiátott fel Matoussaint ur a kellemetlen híre, haragosan dobva el az asztalkendőt. — Hagyjon fel azzal a lakattal... az sokkal fiatalabb magánál, bizonyosan nagy előszeretettel viseltetik szeszes italok iránt is, magát bizonyosan meg is fogja verni... Aztán meg micsoda keresete lehet annak a lakatosnak ebben a mi negyedikben? — Csínál egy pár csemettyühöz. — fölnyitja a szobaajtót, ha valaki elvesztette a kulcsát, ennyi az egész. No szép kilitárok, mondhatom!... Hanem hát a tisztelt szakácsné polgárnő, elegendő urhölgy óhaját lenni, természetesen... Ha náam maradt volna, Karolin, bizonyára megemlékeztem volna róla végrendeletemben. Egyébként ön rendelkezhetik magával tetszése szerint; azt tehet, a mit akar... de én ismétlem még egyszer. Nagy boldogságot követ el.

Ezen az estén, a mint Matoussaint ur szokott kávéházában megjelent s átvette a pinczértől a szokásos csibukot, az e képzeltetű legkiállhatatlanabb kedélyhangulatban volt és egy kétséges billiard-jóknésnél — tartoznak annak kijelentésével, hogy játszódtar sa: Revil od ur, a rue Anet-utczai szállító csakugyan idegen golyóval csinálta meg a karabolt — a volt rövidárukereskedő olyan éktelen dühbe jött, hogy játszódtarának, a nős családjának, a baránszolid embernek kijelentette, hogy ő — már mint Matoussaint — fiatalabb éveiben, mikor még rövidárukkal utazott, egy alkalommal Sansben civódásba elegyedett egy dragonyos-altszittel és egy hatalmas kardvágással szerzett magának elégtételt. Tehát nem jő lesz, ha Revil od ur nagyon erősen bizik a türelmében. értette? Mi?

Mindenek dacára azonban Matoussaint

ur nem volt képes meggátolni azt, hogy szakácsnéja férjhez menjen. Mivel azonban ő eltekintve e célyei egoizmusától, alapjában nagyon jószívú ember volt, kifizette a menyasszonyi ruha árát sőt nászajándékul még három pár ezüst evőeszközt is adott.

Egy esztendőre rá, Matoussaint ur hálokabban épen a barométer előtt állott az időjárás esélyei felett elmélkedve, mikor belépett hozzá Eufrazia, az új szakácsné — közöttük legyen mondva: valóságos kincs a háznál s ha Matoussaint ur sejtette volna, hogy Karolint Eufrazia ilyen könnyen feledtetni fogja, nem boszankodott volna annyira amann-k távozása fölött — tehát, mondom, Eufrazia a szobába lépett s bejelentette, hogy a volt szakácsné kiinn áll az előszobában karján egy kis csecesmővel.

Matoussaint urnak ép n jó kedve volt — a barométer szép időt jósolt — s ő nagyon barátságosan fogadta Karolint.

— A, a trónörökös hát megérkezett. No hozzá közelebb, hadd nézzem meg a fiatal urat.

Karolin önéletréjében, csinos kék ruhájában volt. Azzal az aggdó gyüagéd óvatossággal, a mely minden anyának és dajkának közös sajátága, felemelte a leplet a csecesmő arezáról, megmutatta volt gazdájának a büszkeségtől sugárzó arccal mondá Matoussaint urnak.

— Vincentnek hívják. No nem gyönyörű gyermek.

Vincent valóságos szörnyesülött volt, ragyogó vörös, mint a réz, fogatlan szája ráncot vetett, mint valami aggyatáné, s a kopasz fejcsékjére húzott sapka leosett egész az orráig. Mihelyt Karolina a világosság felé fordítja az arcát, kerekre nyílnak az összehunyorgatott szempillák, s Vincent vízszintű kékes szemiből vizsgálódónak látszó tekintet vet a vén agelegén, re.

— Matoussaint ur, mondja Karolina, — nem-e volna olyan kegyes... nekem és Konstantnak... Konstant, tetszik tudni, az uram

... azt a szivességet megtenni... akarom mondani, hogy nem volna e hajlandó... azaz hogy nem lenne keresztapja a fiamnak?

Öszintén szólva, Matoussaint ur sejtette, hogy ilyes valami lesz belőle; mormogatta is eszündesen: „Bizony, nem tagadhatom meg tőle; a boldogság majd belekerül száz frankomba; csak a bámulat éretével, melybe még jó eomól ijedtség is vegyül, nézi a Karolina karján eszüngő apró teremést, mely épen szörnyen finitorgatja az arcát s szopogtatja a „mancsait” s azon tőri a fejét hogyan lehet az ilyen szörnyeteket szeretni.

— Nagyon szivesen Karolina, aztán mikor lesz a keresztelő.

— Jövő vasárnap 1 órakor könyörgöm Matoussaint ur; a Pál templomban tarjuk.

— A koma asszony meg ki-le-z?

— Az uramnak az ed-s anyja. Ne vegye rossz néven Matoussaint ur... biz az csak olyan falusi asszony.

Matoussaint ur nagyon tisztességes módra esett át a dolgon s mialatt a tisztelendő ur Vincent fejét megnedvesített a keresztvízzel, hiba nélkül hadarta el a maga hitvallását. Aztán karját nyújtotta a parasztfoktós komasszonynak, rézpént és czukorkákat szórt az összeszüdült utczai suhancok közé; leg-égül pedig meghívta a keresztelő vendég-eget, hogy élvezzenek a házában valami frissítőfélét.

(Vége köv.)

A paplakban.

— Regény. —

Irta WILD E.
 fordította Laky Imre.

(Folytatás.)

(15)

— Nincs is arra semmi szükség. Én már határoztam. Holnap elhagynom házádat; — hogy hová megyek? — azt még nem tudom. Aztán elválnk, s a cronique scandaleuse fejezetei egygyel szaporodni fognak.

zet, mikor szintén a Bodai Lajos kántor... szalma kazal gyuitott a közel sereg... loegett. Szerencsere... tettek.

ozás hatása a mada... hogy bár csak egy tu... a minapi napfogya... mi érdeke van ama... alkalomból az áll... tettek. Erdei la... k a madarak, melyek... be állta előtt... lalaikat, — a napfo... ttek. Az erdei vad... olt észlelhető. Berlin... a madár kereskedő... figyeljék meg álla... aitt. — Az ered... emény esetben a ma... gót tapasztaltak bár... Más esetben nyug... zteltek a madarakon... apagályok több fogé... a fogatkozásra, mint... ugyanis teljesen elá... tején s csak lassan... ték meg szokott lár...

születés szücsmes... rói Lapoknak, hogy... éntárakát: a kis... Lajos szücsiparost... nyelvet teljesen el... tés érte. A mult hó... kormányelnök neje... megbizta őt, hogy... neki egy csinos téli... tzt át neki. A minisz... tzt, hogy midőn a... b frankról szólt, ez... t adott át neki. —... hogy ajánlani fogja...

észek. A borzasztó... ben már annyi ma... valóságos átokként... zreket koldusbotra... jthán és Babarson... véghez borzasztó... hettőn d. u. utótt... tiatt csakhamar le... gi épületeivel s az... el együtt. B a j t a n... z melléképületeivel... hamvadt el egy pár... legett a catholicus... ház, összes gazda... karított gabonával... A tüzkárosultak... mind három helyen...

ezred tartalékosai... a Radna-Lip... dó ősi nagy had... nyalban Aradra... bi fognak az ezred... atok folyó hó 21 gi... 2-én fognak vissza...

ogatás. A szegedi... nyát kint a felső... s fenyegeti. Csak a... nagyobb annál a...

vállas férfi, s ar... zés ül... öngéd családatya... edig mindent kife... i.

jó-ágos asszony... dányának... mind hasonmása...

otthon vezeti a... k a hadseregben... egyiket sorsa Bosz...

saptak az aggódo... emmi hirt... könnyeket sirt e bi... ott, szenvedett fia...

délután verőfénye...

kastélynak hüs... a vizről s behal... ása melynek kere... a halmokat.

ánya ült. A nap... ülöttek el sápad... szemekben könnyek...

esült a báró ha...

án kezdve vette... ggal egy ismert... gmeredtek —... ebből mindent...

ással ugrott fel, s... apot... olt az ujságba... apadsággal arczán... ot.

akára.

vakmerőségnél, a melylyel az ismeretlen gyújtogató a tanya utolsó romjai alá is tüzet gyújt. A tanyai nép, rémületében a tanya pusztulását babona következményének tartja, azt hiszitek, hogy tűzátokkal van megverve. A károsult család tagjai teljesen ki-merültek a védekezésben. — A legutóbbi jelentés óta újabb háromszor gyuladt ki az istálló, az egyedüli épület a mely még fennáll. Ezzel összesen 27 tüzeset volt eddig a már csaknem teljesen elpusztult tanyán. A rendőrség kutató vizsgál minden eredmény nélkül. Míg a tanyán vizsgálódva járnak, szalatt egyszer kicsap a láng az istálló tetején. — Nem nagyobb a tetőből kinyúló lángyulvesceke, mint egy kisebb fálya viága s fészes sziben susto ogva lobbog. Kétségtelen, hogy a tetőzet valami foszforos, önmagától meggyuladó anyaggal van tele dugdosva. Csonka Ferenc városi vegyész szintén ezt a véle- ményt nyilvánította. A rendőrség azt hiszi, hogy a pusztuló tanya kell lenni a gyuj- togatónak s nem lehet másképp, minthogy az illető piromániában szenved. — A két fiatal leány és egy várandós asszony vannak a tanyán, ezekre ügyel el ezután a rendőrség. — Egy jó családból való 3 reált vagy gymnasiumot végzett tanuló Benedek Árpád fűszerüzletben felvétetik.

— A tekintetes miniszter ur. Fabiny Teófil igazságügyminiszter legutóbbi körutja alkalmával meglátogatta Nyiregyházat is. A miniszter tudvalevőleg nem nagy barátja semmiféle lármas fogadtatásnak s épen ezt kiérezendő, teljes inkognitoban érkezett Nyiregyházra. Egyszerű bérkocsiban hajta- tott titkájával az Európa-szállóba. Itt persze senkise ismert fel az igénytelen utasban Ma- gyarország igazságügyminiszterét. A pincesz kaptá a „tekintetes ur” máháját s vitte hátra egy igen egyszerű szobáscsúba. A fő- pincesz is megjelent, ő is csak tekintes urazta a vendéget. Mikor azonban montek befelé a szobába, a titkáknak akadt valami mondani valója, a „kegyelmes urhoz.” Sóbálványa ma- radt a pincesz a nagy titulus hallatára, a minőt nem minden nap hallani nyiregyházi vendégfogadóban. Követ- keztek a kétségbeesett bocsánatkérések s a „kegyelmes ur” csakugyen kegyelmes volt, mert mosolyogva bocsátotta meg a „tekintes- tes ur” at. — Egy másik epizódját is beszélik a miniszteri látogatásnál. A máik epizód egy hivatalos helyiségben történt. A miniszternek bemutatnak — egy hivatalnokot: „X. Y. aljegyző.” „Nem aljegyző, — hanem tör- vény-zéki jegyző” felelt rá Fabiny „tegnap irtam alá a kinevezését.” A jegyző ur való- sánüleg egyike lesz azoknak, a kik legkel- lemesebben fognak visszaemlékezni a minisz- ter nyiregyházi látogatására, mert hát kevés ember részesül abban a szerencsében, hogy maga a miniszter hozza meg előléptetésének a hírét.

— A szerb király Tisza Dobon. O Kenézről, Andrássy Manó gróf birtokáról ír- ják Milán király ott tartózkodása alkalmá- ból. A király, a ki kíséretével (hetedmagá- val) hat négyosztogató kocsi jött át a révén Tisza Lucról, első nap a szigetben fácánokra vadászott, második nap őzre és dämvadra s ugyanekkor két dämvadat ejtett, harmadnap ki ment a Tiszára, s másfél óráig halászott együtt a halászokkal s a sajátkezüleg hálójába kerített kecskéket stb maga hozta haza a konyhára. Hazárat alatt a Tisza partján halászevest föz- tek neki a halászok, melyből, valamint a nyáron sőtől is, jó ízűen evett; negyeduap foglyok ra és őzreke vadászott, mely alkalommal a gyepen kukoricát és szalonát süttöttek szá- mára, a mit jóízűen el is kötött. Vett a hi- rus tisztadobó pipákból is egyet magának s azt megtömve dohánynyal, jóízűen füstölt belőle. Itt ünnepelte (24-iken) születésnapját melynek reggelén a kastély ágyúja hat lö- véssel üdvözölte a királyt, Itt időzése alatt Tisza-Dobról egy vándor színész társaság ál- lított be a szigetre és este szerenádál- tisztele meg a király s a dobi cigányok is átjöttek neki muzsikálni. — Egy este a szigeti pásztor bus dalokat furu- lyázott a mező, a királyt utána ment a han- goknak, de a pásztor, a mint észrevette az idegen urat, megakart szökni helyéről. A ki- rály intett neki, hogy maradjon s kézzellel értésére adta, hogy folytassa a furulyázást, aztán meghallgatott egynehány nótát s két- darab aranyat adván s pásztorának, visszatért a kastélyba. Egyáltalában úgy tünt fel, — hogy a király itt a szigeten, távol minden zajtól és politikától, kitűnően érzi magát. Az aranyakat bőkezűen osztogatta itt is és sok szegény áldását viszi innou magával. 25-én reggel távozott el.

— Kiszabadult oroszlan. Nagy rémü- let volt tegnapelőtt este a párisi Pezon-féle állatseregletben. Egy szolga nyitva felejtette az ajtaját annak a ketrecrenek, melyben négy pompás oroszlan lakik. A leghatalmasabbik bestia, Fernand, mely csak a minapában se- besítette meg Szalvator szeliditöt, nyomban kiszökött az ajtón. A szolgák a rémület ordi- tásával menekültek, publikum már nem volt benn. Az oroszlan méltóságos léptekkel bal- lagott az utcára vezető kapu felé, — de a mikor odaért, megjelent annak küszö- bében Pezon, az igazgató, a ki pusztá kézzel habozás nélkül megrohanta a vadállatot. A szeliditő mester láttára Fer- nand hátrálni kezdett s beretírelt az istállóba Itt rávetette magát egy gyönyörű kis lóra s fölhasítottta a szügyét, de Pezon nyomon követte s egy hirtelenben fölragadott nehéz vasruddal elkézdte verni a félelmes állatot.

S Fernand ott hagyva a lovat, bősziült ordi- tással — visszahátrált ketrecrebe, folyton ütöttevén Pezon ur által.

— A hindu özvegyekről. Indiában egy angol szerin 20 millió özvegy asszony lakik, ezek közül 2 millió egy szekthához tartozik, melyek az özvegyeségből valóságos martíriumot csinálnak a leányokat már zsenge ko- rukban adják férjhez. Bengáliában 1000 férj- hez menő nő közül 271 tiz éven alul van, 666 pedig 10 és 14 év közt. E tekintetben különben vallási törvényeik határoznak, ezek pedig azt kívánják, hogy a leányok már 8 év előtt eljegyeztessenek. Legszomorubb az özvegyek sorsa. Ezek férjük elhalálozásá- val még mindnyájan fiatalok, de férjhez többé nem mehetnek s így még hosszú életük hátralevő napjait a legnagyobb szomorúságban töltik. Páriának, megátköztöt terem- tésnek teki tik az ifju özvegyet, kinek a sa- jájt és a családja büneiért vezekelni kell, hogy a menyorszába juthasson. A haját levágnák, csuf ruhákba bujtatják, melyeket nem szabad letennie, mulatságból, még a családi összejöve- telekből is kizárják, életének háromnegyed részét imádkozással kell töltenie, néha-néha 72 órai bójtelt sujtják, kerülik mint a pest- ist, m rt még a pillantása is ártó, szóval életének minden percézt megkeserítik. E mel- lett ezek a szerencsétlenek a papok ma- gyarazatait, a hogy ez utálatos szo- kást igazolják, oly hittel és megnyugvá- sal fogadják, hogy az idegeneket néha köny- nyekre indítják. Az a meggyőződés él bennök, hogy a sok szenvedés megisztítja lelküket s a tulvilági életben nagy boldogság lesz ju- talmuk. Az özvegyek közt ezek az ugyneve- zett szentek. De vannak aztán olyanok, a kik nem hajlanak meg, a kik elzártságuk mellett is akadnak oly emberre, kinek szerel- műket oda ajándékozzák és szívük vonalmát követik. Ezek sorsa aztán még borzasztóbb; megátközzák őket nyilvánosan, küzik a vadon- ba, a hol nyomoru tul el kell veszniük, elviszik házasságukból származott gyermekeiket, — hogy egészen magukra legyenek hagyatva és hogy ezek be ne szennyeztessenek anyjuk büne által, a ki nem tud elfelejteni, hogy asszonyának született. Az indiaiak becsületére legyen mondva, hogy ez utóbbi idő óta igen erős áramlat támadt, mely e régi szokáso- kat kiküszöbölni akarja.

— Kolerá Olaszországban. Rómából jelentik: A kolera Sziciliában tört ki elő- ször s különösen Catanában pusztító; las- sankint aztán a betegség a közelvöl falvakba is elharapódzott, egyik oldalról Palermó felé vette utját, másik oldalról pedig Messzina felé, hol aztán a tengeri szorosat átlepve, Reg- gio di Calabria vidékére támadt. Innét aztán egy ugrással Gaetában termett, később pedig a mellette fekvő Resina községet látogatta meg, honnét Nápolyba behurcolták. Nápolyban ugyan nem öltött a ragály nagy mévet s így nincs aggodalomra ok. Az utóbbi napok- ban Tivolióban fordult elő néhány koleraeset, sőt Róma sem maradt megkímélve. A bete- gek nagyobb része felgyógyult és ez idő szeri- nt a ragály már Nápolyban is mindinkább alább száll, ugy hogy naponkint csak 5—6 betegedési eset fordul elő.

— Rothschild anno 1810. Milyen szé- rny kezdetei voltak a Roth-childok mai vilá- gbiro hatalmának, mutatja egy irat, mely egy frankfurti polgár birtokában van. Az öreg Rothschild Mayer Anzelm üzleti levele ez, melyben egyik ügyfelével tudatja, hogy fiait üzletársakul vette magához. A levél így hangzik; „Frankfurt a M., 1810 szept. 28. Ezennel van szerenc-ém önnel alázatosan tu- datni, hogy ama tevékeny segédkezé- foly- tás, melyet fiaim Rot-child A. M. S. M. és C. M. hosszú idő óta kereskedésben tanusítottak, inditvatva éreztem magamat, őket üzletembe valóságos részesekül fogadni s kereskede- mi ügyleteimet, melyeket immár, negyven éven tul remélem, ügyfeleim melegegdesére végez- tem „Rothschild Mayer Anschel és fiaik” czé- g alatt folytatni tovább. Midőn az eddig ta- nusított bizalomtér köszönetet mondok, egyuttal kérem önt, terjessze azt ki új társaimra is; le- gyeen ön meggyőződve, hogy nem lesz erősebb törekvésünk, mint barátainkat becsületesen kiszolgálni s bivalmukra magunkra mindenkor érdemessé tenni. Kérem, sziveskedjék aláírás- sunkat megjegyezni s elfogadni tartozó tisz- teletem kifejezését, melylyel maradok kész szolgája Rothschild Mayer Anschel.”

x A ki a jónak tapasztalt szilárd hitélü népies gyógyszerék használatát ellen- harczol, ezzel ugyan a kevésbé jómódu, a szegényebb néposztálynak nem tesz semmi jó szolgálatot. Minden korban a meddig csak emlékeztünk elér, voltak oly gyógyszerék, a melyeket minden családban háziszerekeül használtak. Az előhaladó tudománnyal ezek is mindinkább javultak, tökéletesedtek, s a pásztorombar kenőcse, a javas asszonyok bájjátala s csodacseppjei helyét oly háziszerek foglalták el, melyeket szakértők kipróbáltak s ajánlottak. Ez áll főképen a közönség által már oly sok év óta kegyelt Braudt R. gyógy- szerész-féle svájci labdacokra nézve. Leg- első orvosi tekintélyek százai s gyakorló or- vosok ajánlották, miut legkellemesebb, leg- biztosabb s legártalmatlanabb hashajtó szert. Ep ezért semmiféle gancoskodó nyilatkozat- ok által ne engedjük magunkat befolyásol- tatni, hanem tegyük kísérletet svájci lab- dacokkal, melyek dobozonkint 70 kr-ért a gyógyszerárakban kaphatók, s az orvosok ítéletének igazat fogunk adni.

Husárok.
Megállapitva bejelentve 1887. szept. hó 7-től szept. 14-ig.
30 kr. Erdei Jánosnál Mergó utca 587 szám alatt.
32 kr. Kolb Jakabnál Pfa 687 sz. a. 32-36 kr. Rácz Györgynél Czegléd- utca 2599 sz. alatt.
34 kr. Balogh Jánosnál Mester u. 1371 sz. a. Csapó u. 471 sz. alatt. Erdey Ferencz- nél Csapó utca 240 sz. a. Bány-utca 2284 sz. alatt.
36 kr. Rácz Györgynél Csapó utca 10 sz. a. Rózsater 10 sz. a. Erdei Jánosnál Hatvan utca 1517 sz. a. Kolb Jakabnál Mester utca 1113 sz. a. Rózsater 10 sz. a.
44 kr. a három izr. székben a piacozn. Minden többi bejelentett 22 mézarszékben pedig 40 kr.
Jegyzet: Magyar Gábor három székében 1 kiló hus nyomtaték nélkül 8 krral drágább.
Debreczen, 1887. szept. 6.

Közgazdaság.

A gabonaüzlet.

A bécsi gabonavásár után valamennyi piacon ismét a nyugodt irányzat került uralomra. Az aratási becslések következtében várt reakció elmaradt, sőt ellenkezőleg némi árjavulás mutatkozott, mely máig tartósnak bizonyult s az amerikai piacok hausse-moz- galma által még támogatva lett: A speculá- tióknak az ár javulásban nem csakély része van, a mennyiben a leglányháb pillanatot al- kalmassan találta fedezési vásárlatokra s a fo- gyasztás is felbuzdult ezáltal szükségleteinek fedezéséről gondoskodni. — Megnyugtató tü- net kivált a newyorki piac magartatása, mely kedden még a bécsi gabona vásár deprimáló hatása alatt állt, de azóta tetemesen javult. Ez az emelkedő irányzat a newyorki piacon nem jelentéktelen az európai piacra nézve, mert azt bizonyítja, hogy Ameriké nem for- cizozza az Európában való eladást s ez csak is az Egyesült Államok exportképességének csökkenésével állhat kapcsolatban. Angliában számoltak is e körülményvel s a londoni ga- bonapiacozn kedvező hangulat mellett a buza és lisztüzlet élénkebb volt, — mint már jó ideje. A német piacok kedvezőbb irány- zatára a gabonavámok felemelésének kilátása volt befolyással, mig ép ez a mozzanat az Ausztria Magyarországi piacokra ellenkező- leg hatott, s a buza és árpaárak javulása ki van zárva. Csak a háridő árak javultak egy csakélykét. Az export e napokban a bécsi tőzsdén csak árpában volt jelentékeny, buza csak belöldi számlára fogyasztók által vásároltatott.

A budapesti gabonátzsdéről.

Szept. 6.
Buzában a kinalt ma észrevehető- leg nagyobb volt, több szállitvány érkezett piacra, de a malmok ezzel szemben tartó- kózó állapponra helyezkedtek s árengedmé- nyeket követeltek. Miután jó áru 5 krral, ke- vésbé jó pedig 5—10 krral oleobbodott, és élénkebb forgalom fejlődött ki s mintegy 20000 mmásza kelt el. Eleben más magvakban igen gyér volt a forgalom, de az árak nem változtak.
A határidőkben a buza és zab gyöngé forgalom mellett csökkent, tengeri szil- lárd maradt. A déli tőzsdén alig állott be a változás. Eladatott: buza tavaszra 7.33—7.29—7.30 forinton, buza őszre 6.83—6.88—6.70—forinton. tengeri máj.—jun.—ra 5.72—5.76—5.74— forinton, zab tavaszra 5.77—5.79 frton. zab őszre 5.34—5.35 frton tengeri szept.—okt.—re 5.62 frton.
A határidők hivatalos jegyzése: Buza tavaszra 7.30—7.35 frton, buza őszre 6.79—6.81 frton, tengeri május—jun.—ra 5.73—5.74 frton, zab tavaszra 5.77—5.79 frton, zab őszre 5.35—5.37 frton, káposztarepce aug.—szept.—re 11¹/₈—11¹/₈ forinton.

Sertéskereskedelmi csarnok.

Budapest-Kőbánya.
Kőbánya, szeptember 5. Az üzlet vált a t l a n. Magyar urasági öreg, nehéz —, 43—44 forint, fiatal nehéz 45—45¹/₂ frt. fiatal közép 45—46 frt. fiatal könnyű 45¹/₂—46 frt. közönséges (szedett) nehéz 43—44 frt. közép 45—45¹/₂ frt. könnyű 45¹/₂—46¹/₂ frt. Romániai, bakonyi, átmeneti nehéz — frt. közép — frt. könnyű — frt. eredeti (Stachel) — frt. közép — frt. Szerbiai nehéz 42¹/₂—43¹/₂ frt. közép 42—43 frt. könnyű 42—43 frt. — Hízó egy éves — frt. Romániai és szerbiai sertések, melyek mint átmeneteliek adtak át, vevőn s páron- kint három arany vtm fejében megterítet- nek. — Sertéslétszám szept. 2-án volt kész- let 100501 db, szept. 3. és 4. felhajtott 2145 db. elszállitott 1370 db. szept. 4-én maradt készletben 101.276 db. sertés.

Legújabb.

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai.
NYITRA szeptember 7. A király tegnap délután meglátogatta Rosko- vány i püspököt. Innen a papi szemí- náriumba ment, hol bemutattatta maga- nak a tanárkart, melynek mindenikével

barátságosan beszélgetett. A könyvtár megszemlése után az apácák zárdá- jába ment, hol a látottak fölött minde- nyütt a legnagyobb melegegdesét fe- jezte ki.

LONDON, szept. 7. A belügyi ál- lamtitkár közli hogy az exeteri s z i n h á z é g é s n é l 119 személy lett a tűz áldozatává.

VASUT.

Debreczenből indul:	
B.-pest—N.-Várad felé	d. e. 8 ó. 56 p.
" "	d. e. 11 ó. 46 p.
" "	este 10 ó. — p.
Szatmár felé	éjjel 3 ó. 37 p.
Kassa felé	d. u. 3 ó. 39 p.
" "	d. e. 6 ó. 45 p.
" "	d. u. 3 ó 55 p.
Nánás felé:	m. á. v. „ d u. 3. ó. 34p
	vásártér d. u. 3. ó. 53. p.
Debreczenbe érkezik:	
Budapestről	évk. regg. 2 ó. 56 p.
" "	d. u. 3 ó. 21 p.
" "	este 7 ó. 19 p.
Szatmárról	d. e. 11 ó. 28 p.
" "	este 9 ó. 31 p.
Kassáról	d. e. 10 ó. 35 p.
" "	este 9 ó. 14 p.
Nánásról:	m. á. v. indh. d. e. 8. ó. 44 p.
	vásártér d. e. 8 ó. 35 p.

Felölös szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Vértesi Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

Műtő (opateur)

Dr. Brukner Ernő

orvos-, sebész-, szemész-,
szülésztudor,
bőrgyógyász.

A „fővárosi közkörház” volt másodorvosa.
Rendel: délelőtt 8—9,
délután 3—5 óráig.
Lakik: Bathányi utca 2560. sz. a. (Stiber-ház).

Meghívó.

A debreczeni szodaviz gyár rész- vény aláírói felhivatnak, hogy az 1887. Szept. 24-én Vilmos Lajos sörcaarnoká- ban tartandó közgyűlésre mennél számo- sabban jelenjenek meg, annyival inkább mert a megjelentek végérvényesen fog- nani határoznai a megalakulás illetve fel- osztás felett. Tárgy: a feloszlás.

A választmány.

Van szerencsém a n. ér. közönség becses tudomására hozni, hogy

minden faju kályhák

összerakását és kijavítását vidéken ugy, mint helyben elvállalok és pontosan tel- jesítek, midőn a n. é. közönség eddigi pártfogásáért köszönetet mondom a n. é. közönség becses pártfogását továbbra is kérve maradtam

tisztelettel

Guthán János

egyház és főiskolai kályhás.
Kis mester utca végén 1132. sz. a.

Táncztanítás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy táncztanítási óráimat a helv. hitv. egyház leánynevelő intézetében és több magánháznál folyó évi szept. hó 12-én megkezdem. Továbbá: oly növendékek részére kik sem a fent nevezett intézetben, sem ma- gán házaknál tanulni nem óhajtanak, egy igen tisztességes helyen e czéla alkalmas helyet béreltem. Midőn erről a n. é. közön- séget értesíteni sietek, iparkodni fogok az előző évekről ismert nagybecsű bizalmát és kegyes pártfogását ez alkalommal is ki- érdemelni.

Teljes tisztelettel

Alföldy Károly

táncz-mester.

Beiratások elfogadtatnak az intézet igaz- gatósága által, továbbá ifj. Csathy Károly ur könyvkereskedésében és lakásomon: Kis-szap- anos utca 409. sz.

